

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca SSA Katarzyna Capałowska (spr.)

Sędziowie SA Ewa Jethon

SA Adam Wrzosek

Protokolant: Katarzyna Wójcik

przy udziale prokuratora Elżbiety Nizio - Okoń

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2023 r.

sprawy E. S. (1) z d. S., córki K. i T. urodzonej w dniu (...) w W.,

oskarżonej z art. 296 § 1§ 3 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 17 listopada 2021 r. sygn. akt XII K 248/17

1. **zaskarżony wyrok wobec E. S. (2) utrzymuje w mocy;**
2. **wydatkami za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa;**

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 41/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 listopada 2021 r. o sygn. XII K 248/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego przed Sądem odwoławczym.		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego przed Sądem odwoławczym.		

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrazy przepisów prawa procesowego mającego wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 kpk i art. 410 kpk w zw. z art. 201 kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego prokuratora o powołanie innego biegłego z zakresu przedsięwzięć gospodarczych z uwagi na występujące diametralne sprzeczności między dwoma opiniami biegłych sądowych uzyskanymi w tej sprawie odnoszącymi się do okoliczności wyrządzenia szkody przez oskarżoną w zarzucanym jej akcie oskarżenia czynem, co skutkowało dowolną i niezgodną z zasadami prawidłowego rozumowania oraz doświadczeniem życiowym oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i bezkrytycznym przyjęciem za wiarygodną opinię biegłego korzystną dla oskarżonej i w efekcie błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, opartych na niepełnym materiale dowodowym, które doprowadziły</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	do bezzasadnego uniewinnieniem oskarżonej od zarzucanego jej aktem oskarżenia czynu, podczas gdy dla prawidłowej oceny materiału dowodowego konieczne jest w przedmiotowej sprawie uzyskanie opinii od innego biegłego sądowego.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut przedstawiony w apelacji prokuratora jest niezasadny.</p> <p>Nie miała miejsca obraza prawa procesowego w postaci naruszenia dyspozycji art. 201 kpk. Dowód z opinii innych biegłych dopuszcza się tylko wtedy, gdy opinia pochodzi od biegłych podlegających wyłączeniu albo niekompetentnych (art. 196 § 2 k.p.k.) bądź gdy opinia jest niepełna albo niejasna (art. 201 k.p.k.). Obowiązujące przepisy prawa procesowego nie dają podstaw do mnożenia, podejmowanych z urzędu lub na wniosek, decyzji o dopuszczeniu kolejnych dowodów z opinii biegłych. Jeżeli opinia biegłego jest przekonująca i zupełna dla sądu, który swoje stanowisko w tym względzie uzasadnił, to fakt, iż opinia taka nie jest przekonywająca (niepełna) dla stron procesowych, nie jest przesłanką jej podważenia i następnie dopuszczenia kolejnej opinii w oparciu o przepis art. 201 k.p.k. Uznanie opinii za jasną i pełną w rozumieniu art. 201 k.p.k. jest domeną organu procesowego, a nie strony procesowej. (Por.np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2022 r. o sygn. IV KK 277/21).</p> <p>W realiach niniejszej sprawy Sąd Okręgowy w rzeczowy, logiczny i kompletny sposób</p>		

wyjaśnił w uzasadnieniu wyroku z jakiej przyczyny dał wiarę opinii sporządzonej przez biegłą A. M., a z jakiej przyczyny odmówił wiarygodności opinii przedstawionej przez S. G. (1). Sąd zauważył, że biegły S. G. toczył rozważania teoretyczne (zaś w transakcji, która była przedmiotem zarzutu postawionego oskarżonej, nie chodziło o czynności z hipotetycznym sprzedającym i hipotetycznym kupującym, ale z podmiotami ściśle powiązаныmi kapitałowo i rodzinnie oraz ściśle ze sobą współpracującymi) , dokonał błędnych założeń w swojej opinii, których nie był w stanie skorygować nawet wobec uzupełniających pytań kierowanych przez Sąd I instancji w postępowaniu rozpoznawczym. Finalnie opinia biegłego S. G. (w tym uzupełniająca) nie stanowiła podstaw do ustalenia stanu faktycznego, a w szczególności Sąd nie podzielił wniosków biegłego w zakresie szkody, którą oskarżona miała wyrządzić spółce poprzez transakcję z dnia 14.01.2013r., na podstawie której nastąpiło zwolnienie z długu Spółki (...). Teza, w której biegły S. G. przyjął zerową wartość pakietu 44% udziałów spółki (...), które przypadły pod transakcji z dnia 14 stycznia 2013r. spółce (...) nie mogła się ostać, np. gdy pod uwagę, iż w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec (...) (...) wartość tego pakietu została określona na kwotę 3721168 zł, a niewątpliwie cel wyceny – zbycie udziałów w drodze egzekucji, a więc sprzedaży wymuszonej, miał znaczenie na ustaloną wysokość tej wartości, co wynika z treści opinii sporządzonej przez biegłego W. K. w postępowaniu upadłościowym.

Opinia sporządzona przez biegłą A. M. została oceniona przez Sąd jako pełna i rzetelna. Biegła uwzględniła wszystkie wytyczne zawarte w postanowieniu Sądu, w tym w szczególności dokonała oceny transakcji biorąc pod uwagę realne strony, jakie wzięły w niej udział i okoliczności towarzyszące tej transakcji, a przede wszystkim fakt powiązania kapitałowego i osobowego spółek występujących w sprawie w związku z transakcją z dnia 14 stycznia 2013r.

Co ważne – w apelacji (czyniąc zarzut, że w postępowaniu przed Sądem I instancji nie dopuszczono dowodu z opinii nowego biegłego) prokurator nie wykazał, aby opinia sporządzona przez biegłą A. M. była nielogiczna, niejasna, nierzetelna czy nie pełna.

Nie jest też rolą organu prowadzącego postępowanie karne dopuszczanie coraz to nowych dowodów, aż do momentu, kiedy jedna ze stron będzie usatysfakcjonowana jego wynikiem.

Sąd Okręgowy odniósł się w sposób obszerny do obu opinii, wyjaśnił skrupulatnie, jasno, i wyczerpująco w jaki sposób dokonał ustaleń faktycznych oraz w taki sposób dokonał subsumpcji. Sąd odwoławczy te rozważania podzielił.

W aspekcie powyższych rozważań dotyczących oceny dowodów – w kwestii zarzutów dotyczących błędów w ustaleniach faktycznych, stwierdzić należy, że dokonana przez Sąd Okręgowy analiza i ocena zgromadzonych w sprawie dowodów w tym tych wymienionych przez skarżącego nie zawiera błędów natury logicznej i faktycznej, zgodna jest z zasadami wiedzy, logiki

oraz doświadczenia życiowego i z tego względu zawarta w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku ocena zasługuje na akceptację ze strony Sądu odwoławczego – który to przecież nie proceduje w oderwaniu od akt sprawy. (Nie umknęło również uwadze Sądu Okręgowego, że oskarżona nie działała wbrew woli właściciela spółki, albowiem uzyskała ona zgodę stuprocentowego właściciela udziałów tj. spółki (...) na dokonanie transakcji objętej zarzutem. Trudno więc uznać, że oskarżona nadużyła uprawnień bądź nie dopełniła obowiązków realizując wolę właściciela spółki, przy tym, przed dokonaniem sprzedaży zostały sporządzone wyceny zarówno pakietu 44 % udziałów w spółce (...) jak i nieruchomości w G. oraz nieruchomości w K. i wreszcie przy przedmiotowej transakcji, jak i całej procedurze tworzenia struktury kapitałowej spółek oskarżona korzystała z pomocy profesjonalistów – prawników z kancelarii (...), którzy doradzali jej przy dokonywaniu poszczególnych czynności prawnych, albowiem materia ta dla osoby nieposiadającej wykształcenia w tym zakresie, pomimo posiadanego doświadczenia, niewątpliwie jest skomplikowana).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego skarżący nie wykazał w sposób przekonujący, że ocena dowodów była dowolna, a nie swobodna gdyż zawiera właśnie chociażby jeden z wyżej wskazanych elementów, który potwierdza tę dowolność w postaci błędu natury faktycznej, logicznej bądź też naruszenie i nieuwzględnianie przy tej

ocenie zasad wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego.

W kwestii poruszonej obrazy prawa procesowego – art. 410 kpk oraz art. 7 kpk godzi się podkreślić, iż przepisu art. 410 kpk nie można rozumieć w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych na rozprawie głównej dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Byłoby to w wielu wypadkach w istocie niemożliwe ze względu na wzajemną sprzeczność okoliczności wynikających z różnych dowodów. Odmówienie wiary niektórym dowodom, a w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie może być utożsamiane ani z brakiem oceny okoliczności, których tego rodzaju dowód dotyczy w kontekście finalnego rozstrzygnięcia, ani błędem w ustaleniach faktycznych, ani też nie jest wyrazem złamania zasady bezstronności sądu, bowiem odmowa przyznania waloru wiarygodności niektórym z przeprowadzonych dowodów, przy jednoczesnej aprobacie i uwzględnieniu innych dowodów, jest niczym więcej niż realizacją przysługującego sądowi orzekającemu uprawnienia w ramach czynienia ustaleń faktycznych, z pełnym uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów.

Wniosek

O uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Ponieważ zarzut apelacyjny okazał się bezzasadny, w konsekwencji nie uwzględniono wniosku apelacji.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Uniewinnienie E. S. (2) od popełnienia zarzuczonego jej czynu.</u>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Jak wskazano w części omawiającej zarzut apelacyjny.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	Kosztami postępowania odwoławczego Sąd obciążył Skarb Państwa na mocy art. 632 kpk.

7. PODPIS
Ewa Jethon Katarzyna Capałowska Adam Wrzosek

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok uniewinniający oskarżoną		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana